

Bilag

Et af erhvervsudvalgets spørgsmål til industriministeren og dennes svar herpå:*Spørgsmål:*

»Indebærer lovforslaget, at andelskasser afskæres fra hos deres medlemmer at tegne en andelskapital (eller garantikapital), der modsvarer sparekassernes garantikapital (andelskasser ligner mere sparekasser end banker)? Der tænkes hermed specielt på muligheden for at tegne andelskapital, der ligesom sparekassernes garantikapital forrentes og udgør en del af egenkapitalen på lige fod med indtjente reserver m.v.«

Svar:

I lovforslagets § 1, nr. 5, er andelskasser defineret som andelsselskaber, der driver pengeinstitutvirksomhed.

Der er ikke i lovforslaget sket en nøjere retlig regulering af begreberne »andelshaver« og »andelskapital«, men forslaget hviler i overensstemmelse med den almindelige selskabsret på, at andelshaverne ejer andelsselskabet. Dette må bl.a. indebære, at andelshaverne – ligesom aktionærerne i en bank –

kun kan få »udbytte«, såfremt der er frie midler til disposition, jfr. lovforslagets § 1, nr. 41.

I modsætning hertil har sparekasserne hjemmel til uanset de økonomiske forhold at betale en af bank- og sparekassetilsynet godkendt rente til garanterne. Dette begrundes med, at garanterne ikke ejer sparekassens formue, men alene har et krav svarende til den indskudte garantikapital.

Det vil således ikke efter lovforslaget være muligt at tilsiige andelshaverne en fast forrentning af andelskapitalen, og dette vil af hensyn til den økonomiske soliditet ej heller være ønskeligt for virksomheder, der er »pengeinstitutter«.

Samtidig kan jeg oplyse, at lovforslaget på dette punkt er i overensstemmelse med andelskassaudvalgets betænkning, og at nuværende andelskasser, som ønsker at give fast forrentning i fremtiden, kan fortsætte under lov nr. 156 af 2. maj 1934 om visse spare- og udlånsvirksomheder.